

Už to hučí...

Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a všichni byli naplněni Duchem svatým (Sk 2, 2, 4). Tolik Skutky apoštolů. Něco podobného čeká (doufám) i naši farnost. Jednak se blíží Soslání Ducha svatého (11. května), jednak už brzy bude biřmování (14. června). Pro každého z nás je to šance, pro každého z nás je to výzva! Pokusme se prožít tento čas, jako bychom se sami na biřmování připravovali. Co to znamená pro tebe, pro mne? Můžeš si udělat předsevzetí z následujících možností:

1. Pokud to bude jenom trochu možné, zúčastním se slavnosti biřmování, i když mezi biřmovanci nemám nikoho z příbuzných.
2. S horlivostí prožiji Svatodušní nověnu (2.–10. května).
Například:
– účast na mši svaté i ve všední den;
– pravidelná modlitba za sebe i za biřmovance.
3. Podobně prožiji nověnu před biřmováním (5.–13. červ-

na) a během ní se budu modlit zvláště za biřmovance.

4. Přečtu si nějakou knihu o Duchu svatém (Špidlík, Cantalamessa, Kodet atd.).

5. Až do biřmování budu horlivější ve svém společenství či hnutí. Nevynechám pokud možno žádné setkání.

6. Podpořím mladé lidi i finančně:

– duchovní obnova biřmovanců na Svatém Hostýně, pouť;
– mozaika pro setkání ActIv8 na Velehradě.

7. Zúčastním se adorace za biřmovance spolu s rodiči a kmotry biřmovanců 6. června v 19.45 hodin. (Na adoraci 4. dubna přišlo jen 20 kmotrů a rodičů biřmovanců – nic moc – účast se zapisovala!)

8. Až do biřmování se budu modlit každý den za biřmovance určitou modlitbu; například Korunku, Přímluvnou píseň v Ježíšově jménu (ŽF prosinec 2007), desátek růžence...

o. Pavel

Neokatechumenátní cesta říká „ANO“ Evropě

Setkání biskupů ve Svaté zemi iniciované neokatechumenátní cestou

Během slavení eucharistie s více než 160 pastýři z celého světa v jeruzalémském Večeradle, které bývá pro katolické mše uvolňováno jen velmi zřídka, poukázal kardinál Schönborn na význam rodiny při nové evangelizaci Evropy.

Kardinál Christoph Schönborn řekl na setkání 9 kardinálů a 160 biskupů Evropy, kteří se shromáždili ve dnech 24.–29. března v Domus Galileae, mezinárodním centru na Hoře blahoslavenství v Galileji, aby se zamýšleli nad novou evangelizací v Evropě toto:

„V posledních 40 letech,“ řekl kardinál Schönborn, „řekla Evropa třikrát ‚NE‘ své budoucnosti. V roce 1968, když odmítla ‚Humanae vitae‘, potom o 20. let později, když legalizovala potraty, a dnes, když uzákonila homosexuální sňatky.“ A pokračoval: „To už není jen otázka morálky, ale skutečnost. Například v Německu dnes připadá na 100 rodičů 70 dětí a 44 vnoučat. Během dvou generací se počet obyvatel zmenší o polovinu.“

„Toto je skutečné ‚NE‘ budoucnosti. Jediný hlas v Evropě, který podporoval a podporuje budoucnost, je katolická církev prostřednictvím Pavla VI., Jana Pavla II., Benedikta XVI. a mnohých jiných.“

Už v rámci papežské návštěvy v Rakousku (2007) kardinál vysvětloval: „Toto ANO budoucnosti může znamenat jen ANO vůči dětem. A já myslím, že už začíná u mnohých lidí v Evropě pozvolné probouzení, uvědomění si, že člověk se zde musí rozhodnout. A toto ANO budoucnosti je už krásné tím, že člověk věří, že budoucnost má naději.“

Podle vídeňského arcibiskupa po 40 letech, kdy Evropa řekla „NE“ své budoucnosti, neokatechumenátní cesta ukazuje cestu jak říci „ANO“.

„Neokatechumenátní cesta je bezpochyby odpovědí Ducha svatého na tuto situaci a já jsem měl možnost to vidět jako biskup a jako pastýř. Viděl jsem rodiče říkající povzbudivým a velkodušným způsobem ‚ANO‘ životu; říkající ‚ANO‘ budoucnosti.“

Účastníky tohoto setkání, které zorganizovali iniciátoři neokatechumenátní cesty Kiko Argüello, Carmen Hernández a O. Mario Pezzi, pozdravil ve svém telegramu vatikánský státní sekretář Tarcisio Bertone, který tlumočil pozdrav a požehnání Svatého otce Benedikta XVI.

Misie

Na závěr setkání biskupové vydali společné prohlášení k zahájení reevangelizace Evropy: „Nás 9 kardinálů a 160 arcibiskupů a biskupů Evropy, kteří jsme se shromáždili během velikonočního oktávu, abychom uvažovali o nové evangelizaci na místě, kde Ježíš pronášel Blahoslavenství a odkud poslal apoštoly do celého světa na misie.“

My biskupové s vděčností poznáváme, že mezi mnoha milostmi, které Duch svatý uděluje církvi v této době, představuje neokatechumenátní cesta se svým itinerářem křesťanské iniciace, mocné charisma posilující misijní impuls, který vychází z obnovy křtu, a dává odpověď na dramatickou situaci dekristianizace Evropy.

Prohlašujeme, že budoucnost neokatechumenátní cesty bude velmi záviset na tom, abychom my biskupové toto charisma přijali s otcovskou láskou, spolu se semináři Redemptoris Mater a s drahými rodinami z Neokatechumenátních společenství, abychom je povzbuzovali a umožnili jim stále více a více vstupovat do života místní církve.“ Kardinál Stanislaw Dziwisz, krakovský arcibiskup, podtrhl důležitost tohoto setkání: „Je to velmi důležité, protože morálka v Evropě je v hluboké krizi nejen na úrovni jednotlivců, ale také na úrovni institucionální.“

Je třeba to reflektovat a nalézt cestu ven a to musíme dělat my, jako pastýři. Máme zde významný návrh, návrh neokatechumenátní cesty, který obnovuje rodinný život.

Tato krize v Evropě se objevila kvůli krizi rodiny, z tohoto důvodu. A obnovením života rodin se Evropa může sama znovu obnovit.“

Obnova

Neokatechumenátní cesta je obrodným duchovním hnutím ve službě diecézním biskupům a farářům jako cesta znovuobjevení svátosti křtu, podporující stálou výuku k víře. Tato cesta začala v roce 1964, když Kiko Argüello opustil všechno, aby začal žít s ubohými v brlozích na předměstí Madridu ve Španělsku.

Nyní existuje asi 20 000 neokatechumenátních společenství ve více než 6 000 farnostech v 900 diecézích, která představují dohromady kolem milionu katolíků.

V lednu roku 2006 poslal Benedikt XVI. Více než 200 rodin z neokatechumenátní cesty na misie do diecézí celého světa, do oblastí, kde církev nyní není přítomná a kde počet nepokřtěných dosahuje téměř 90% obyvatelstva.

Setkání se zúčastnili i představitelé Vatikánu: kardinál Paul Josef Cordes, předseda Papežské rady Cor Unum a kardinál Stanislaw Rylko, předseda Papežské rady pro laiky, vedle kardinála Schönborna a kardinála Dziwisze také Primas Galilei kardinál Philippe Barbarin, primas Polska kardinál Józef Glemp, předseda Španělské biskupské konference a madridský arcibiskup kardinál Antonio Rouco Varela, kolínský arcibiskup kardinál Joachim Meisner, a další.

převzato z portálu zenit.org

ZŠ Salvátor

Úspěchy našich dětí

- Recitační soutěže v přednesu křesťanské a vlastenecké prózy, konané dne 15. března 2008 v Zašové v orlovně, se zúčastnilo 19 soutěžících. Naši školu reprezentovali: E. Pavelová, P. Pavela, Ž. Škrlová, L. Tajzlerová, N. Tajzlerová, Z. Haikerová. Nikola Tajzlerová obsadila 1. místo a zároveň se stala absolutní vítězkou celé soutěže. Zuzana Haikerová obsadila 2. místo, Žaneta Škrlová v kategorii 14–18 let obsadila 2. místo.
- Veronika Špalková vyhrála okresní okolo olympiády českého jazyka a 22. dubna se zúčastní krajského kola v Kroměříži. Všem děkujeme za pěknou reprezentaci školy!

Přijímací zkoušky

V pondělí 21. dubna budou pro žáky 9. tříd přijímací zkoušky na střední školy. Přejeme jim mnoho úspěchu!

Školní akademie

Další ročník této tradiční školní akce se uskuteční v pátek 30. května v 15.30 hodin v sále KZ. Zajímavý program se již připravuje. Všichni jste srdečně zváni!

Škola v přírodě

V termínu od 21. do 25. dubna se žáci 1., 2., 3. a 4. ročníku vypraví na školu v přírodě na Dolní Bečvu, hotel Bučina. Žáci 8. třídy pojedou na školu v přírodě do Velkých Karlovic, hotel Pod Javorem, v termínu od 21. do 25. dubna.

Školení

V pondělí 31. března proběhlo školení pedagogických pracovníků s manžely Kynclovými na téma čtení a psaní kritickým myšlením.

Praxe

V dubnu a v květnu nastoupí praxi ve školní družině dvě naše absolventky a seznámí se s prací u nás!

Jana Dobešová

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Duch svatý a lidské společenství

Není to k zoufání, když je na světě tolik ušlechtilých lidí, a přece mezi námi není jednota? Není to skličující, že tolik století uplynulo, tolik krásných idejí bylo vymyšleno – a my se musíme každou chvíli bát o existenci celého lidstva? Není zdrcující tato porážka lidských snů o jednotě a vše-světovém porozumění?

Proč tomu tak je? Sociologové, psychologové, historici, filozofové, ekonomové jsou jistě schopni nabídnout různá vysvětlení. Ale to jsou jen částečné, neúplné pravdy. Nás věřící pak často napadají ‚jobovské‘ otázky: „Není to od Boha? Dopuštění, trest? Proč to Bůh dopouští? Jakoby tím vším byl vinen Bůh.“

Co je skutečně od Boha, ukazují Skutky apoštolů (Sk 2, 6). Když Duch svatý naplnil apoštolů, a oni začali z jeho síly mluvit, všichni jim rozuměli. Jakou řečí mluvili? Ale jistě tou, která byla tehdy běžná. Snad pozdní řečtinou. Ale tady nejde o řeč, ale o jazyk, kterému všichni rozuměli. Jde právě o ten jazyk, který nám chybí. O jazyk Ducha svatého.

Jaký jazyk to je, vysvětluje dvanáctá kapitola prvního listu Korintánům. Jsou různé projevy jednoho Ducha, jednoho a téhož Ducha. Jsou to jeho dary, jeho úkoly pro službu, které od něho dostáváme, abychom mohli být užiteční. To je ten jazyk, kterému i dnes každý porozumí: služba bližnímu, snaha být užitečný. Uvědomujeme si to? Ovládáme tento jazyk?

Citovaná kapitola odpovídá i na naše otázky po jednotě:

„Tělo je také jen jedno, i když má mnoho údů. Ale všechny

údy, přesto že je jich mnoho, tvoří dohromady jedno tělo.“ Židé nebo pohaní, otroci nebo svobodní se v Duchu svatém stávají jedním tělem. Náš sen o jednotě se musí stát životem jednoty a pro jednotu. Všichni bez rozdílu musíme být zaujati myšlenkou jednoty. Musíme se učit myslet na všechny lidi, na celé lidstvo jako na jednotu. Právě my, křesťané, ve jménu Kristova díla, ve jménu poslání Ducha svatého. Podmínky dorozumění a jednoty ukazuje evangelium sv. Jana (*Jan 20, 19–23*). Když se Ježíš zjevuje po svém zmrtvýchvstání apoštolům a přichází k nim s pozdravem „Pokoj vám“ a ukazuje jim také své rány. Je zřejmé, na čem mu hluboce záleží. Chce, abychom nezůstali neteční a lhotejní k ranám tohoto světa. A pak mluví o odpuštění hříchů. Nedejme se mýlit povrchností a prostředností naší doby. Hřích, to je to nejhlubší rozdělení člověka od člověka. Jistě, dělí nás řada věcí – povahy, nadání, majetek, národnost. Ale to vše se stane skutečným a hlubokým rozdělením až v okamžiku, kdy k těmto rozdílům přistoupí hřích: nenávisť, nepřátelství, sobectví. Hřích je zdrojem rozkladu, nejhlubšího a nejnebezpečnějšího porušení jednoty. Boj proti hříchu je bojem za lepší mezilidské vztahy. K tomu my, křesťané, přijímáme Ducha svatého. Jsme-li stejného Ducha, tvoříme svět stejného Ducha! Komu se to zdá sněním, nechť se probudí bouří Ducha svatého, aby mohl zahořet jeho ohněm. Jde o velikou, největší věc: o jednotu s Bohem a o jednotu všeho lidstva.

otec Jaroslav Kašpar

Poděkování

V sobotu 29. března 2008 na Velehradě se uskutečnila závěrečná eucharistie 360 seminaristů ze seminářů Redemptoris mater, které jsou součástí neokatechumenátní cesty. Tato eucharistie byla součástí jejich putování po evropských poutních místech. Letos jejich putování končilo na Velehradě, kde závěrečnou mši sloužil otec biskup Hrdlička, jehož homílii si můžete přečíst o kousek níže. Poděkování patří tedy všem, kteří se tohoto setkání zúčastnili z naší farnosti, a zvláště těm, kteří pomáhali na jeho přípravě a závěrečném úklidu.

Hynek

Homílie otce biskupa Josefa Hrdličky

Milovaní bratři seminaristé, drazí přátelé, vzdávám Bohu díky za veliký dar této chvíle, kdy spolu s vámi mohu slavit tuto bohoslužbu v poutní svatyni na Velehradě. Úryvek z Janova evangelia vypráví o setkání učedníků s Ježíšem po jeho vzkříšení. Snad se nám zdá podivné, proč se učedníci stále ještě báli, měli dokonce ze strachu zamčené dveře. Ježíš je najednou mezi nimi a zdraví je milými slovy: „Pokoj vám!“ Dechne na ně a řekne: „Přijměte Ducha svatého...“ Dává jim nejvyšší poslání: „Jako Otec poslal mne, tak já posílám vás...“ Víme, že apoštolové zklamali v nejtěžší chvíli Ježíšova utrpe-

ní. Rozutekli se, projevíli tak málo odvahy a tak mnoho strachu. Nebylo by divu, kdyby se Ježíš k nim po tom všem také nehlásil. Ale On přichází opět. Právě k těmto slabým, ustrašeným lidem. Nevyčítá jim nic. Stále s nimi počítá, i když se neosvědčili – když student nedokáže úspěšně absolvovat zkoušky, musí odejít ze studií jako nezpůsobilý. Ježíš těmto svým přátelům, kteří ho zklamali a opustili, naopak svěřuje nejvyšší poslání. Tím ukazuje svou dobrotu a důvěru i k nám, slabým lidem. I my patříme k těm, kteří ho vícekrát zklamali a nesplnili jeho očekávání. Přesto má i s námi trpělivost, přichází i tehdy, když se uzavíráme do nejistoty či strachu, zdraví i nás milými a povzbudivými slovy a svěřuje nám závažné poslání. Ujišťuje, že je s námi vždy a všude. To je jistě pro nás povzbuzení i v této chvíli při tomto našem setkání. I my známe svou slabost, ale víme, že Pán je silný. Věříme, že jeho síla se chce projevit i v naší slabosti.

Jak víme, Ježíš se po vzkříšení zjevoval různým způsobem. Když hovořil u hrobu s Marií z Magdaly, byl to důvěrný dialog dvou postav, ale hovořil i s dvěma učedníky jdoucími do Emmauz nebo s třemi ženami, které šly k hrobu. Dnes ho vidíme s jedenácti apoštolů. V Písmu se píše, že ho vidělo i pět set učedníků najednou. Jednou se ukazuje v přírodě u jezera, jindy u hrobu, jindy v zamčené místnosti, jindy na cestě krajinou. Z toho můžeme říci obecně, že Ježíš je blízko svým přátelům všude a za všech okolností, můžeme se s ním setkat v jakémkoli početném uskupení, ať už v důvěrném dialogu rozjímání, či soukromé adoraci nebo i ve velkém zástupu. Zvláště aktuální pro tuto chvíli je zpráva, že ho vidělo pět set učedníků najednou. I v tomto chrámě, který je duchovním srdcem našeho národa, se koná velké setkání Kristových přátel. Jsou zde stovky mladých učedníků, seminaristů z různých národů, a různých jazyků, které spojuje společná touha být s Kristem, darovat mu svůj život, načerpat u Něho sílu šíření jeho evangelia.

I náš národ, i tato naše diecéze olomoucká poznala velké dobrodiní neokatechumenátu. Duch svatý nám nabízí svou pomoc i touto cestou, kdy lidé, kdysi pokřtění, znovu objeví velikost a hloubku tohoto daru; právě vy jste nástroji tohoto díla. Čím agresivněji se konzumní styl života snaží lidi stáhnout do zajetí hmoty a majetku, tím silnějším znamením záchrany se má stát církev tomuto světu.

Tento úkol dokážou jen lidé, kteří se nespokojí s povrchním, stereotypním stavem své víry, ale najdou odvalu k svatosti života, k plnému nasazení sebe samých pro Kristovu věc. Zde na tomto místě už více než 1 100 let je přítomen duch evangelia, který k nám přinesli svatí Cyril a Metoděj. Pohled do minulosti nám jasně ukazuje dlouhou cestu dějin, po které šly všechny generace našich předků. Pohled na vás, mladé lidi, je zase pohled daleko do budoucnosti. A je to pohled naděje a velkého povzbuzení. Kéž je radost z Krista i vaší silou. Kéž i tato bohoslužba se stane trvalou stopou Boží ve vašem životě a ve vašem poslání. Aby i o nás platilo, co říká poslední věta dnešního evangelia: „Abyste i vy měli život v Jeho jménu.“ V tvém jménu, vzkříšený Ježíši, který jdeš i s námi – a to po všechny dny až do skonání světa. Amen.

Slovo života

duben 2008

„Spravedlnost vytvoří pokoj,
spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky“ (Iz 32, 17).

„Až bude na nás vylit z výše Duch, poušť se stane sadem a sad bude mít cenu lesa.“

Takto začíná text, z něhož je vzato Slovo života tohoto měsíce. Prorok Izajáš ve druhé polovině 8. století před Kristem ohlašoval lidstvu budoucnost plnou naděje, téměř nové stvoření, nový „sad“, kde bude přebývat právo a spravedlnost, schopné vytvářet pokoj a bezpečí.

Toto nové období pokoje (shalom) bude dílem Božího ducha, který je životní silou schopnou obnovit stvoření. Bude současně plodem zachování smlouvy mezi Bohem a jeho lidem a mezi jednotlivými příslušníky tohoto lidu, protože společenství s Bohem a společenství mezi lidmi nelze oddělit.

„Spravedlnost vytvoří pokoj,
spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky.“

Izajášova slova upozorňují na nezbytnost opravdové a zodpovědné snahy zachovávat společná pravidla občanského soužití, která brání egoistickému individualismu a slepé svévoli a napomáhají harmonickému soužití a činnosti zaměřené na společné dobro.

Je možné skutečně žít spravedlivě a jednat podle práva? Ano, ale s tou podmínkou, že ve všech lidech budeme vidět své bratry a sestry a že v duchu univerzálního bratrství dokážeme vnímat lidstvo jako jednu rodinu.

Mohli bychom takto vnímat lidstvo bez existence Otce, který je Otcem všech? Vždyť on vložil touhu po univerzálním bratrství do srdce každého člověka. Prvotní vůlí Otce je, aby se děti k sobě chovaly jako bratři a sestry, aby si vycházely vstříc, měly se rády.

Proto přišel Otcův vyvolený Syn, bratr každého člověka, a zanechal nám vzájemnou lásku jako pravidlo pro náš společenský život. Respektování pravidel soužití, plnění vlastních povinností, je výrazem lásky. Láska je nejvznešenějším pravidlem každého jednání, je duší pravé spravedlnosti a přináší pokoj. Národy potřebují zákony, které stále více odpovídají společenským potřebám, a to i na mezinárodní rovině. Především je ale zapotřebí lidí, jejichž jednání bude mít jediný řád – lásku. Takový řád bude spravedlivý, jen v něm mají zákony svou váhu.

„Spravedlnost vytvoří pokoj,
spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky.“

Jak tedy budeme žít Slovo života během tohoto měsíce?

Ještě více se nasadíme v plnění profesních povinností, zaměříme se na etiku, poctivost a dodržování práva. Objevujeme v ostatních příslušníky jedné rodiny, kteří od nás očekávají pozornost, úctu a solidární blízkost.

Postavíme-li do středu svého života, svých vztahů s bliž-

ními, vzájemnou a trvalou lásku (která bude všemu předcházet) coby nejplnější vyjádření lásky k Bohu, bude naše spravedlnost skutečně Bohu milá.

„Spravedlnost vytvoří pokoj,
spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky.“

Jeden městský policista z jižní Itálie chtěl být co nejbližší strádajícím lidem svého města. Rozhodl se proto bydlet s rodinou mezi nimi, v jedné ze čtvrtí s velmi náročnými podmínkami. Byly tam rozkopané ulice, chybělo veřejné osvětlení, vodovodní a kanalizační síť a další služby, o veřejné dopravě ani nemluvě.

Vypráví: „Snažili jsme se tu seznámit s každou rodinou, každým obyvatelem čtvrti, vést s nimi dialog. Usilovali jsme také o navázání spolupráce s veřejnou správou. Za tímto účelem byl zřízen zvláštní výbor. Jeho prostřednictvím se asi tři tisíce obyvatel této čtvrti zapojily do veřejných aktivit. Dosáhli jsme toho, že krajská veřejná správa uvolnila pro rozvoj této městské části velký finanční obnos. Toto místo se nyní stalo pilotní čtvrtí, kde vznikly formální aktivity pro zástupce občanů všech městských částí.“

Chiara Lubichová

Tábor na Myší louce

Na počátku tohoto článku bych chtěl vyjádřit vděčnost všem, kdo se v našich farnostech věnují dětem. Dnes, kdy je každá minuta drahá, je věcí neobyčejnou, že někdo nezištně věnuje například dva týdny z prázdnin klukům či holkám naší farnosti a k tomu ještě spoustu času v průběhu školního roku.

Mám na mysli zvláště Víta Žilinského a všechno, co udělal pro ministranty a skauty. Zvláště nepřetržitá řada 28 letních táborů stojí za zmínku. Před několika léty povzbudil Vít také děvčata, vznikl dívčí skautský oddíl při naší farnosti a s ním také možnost letního táboření. Díky všem, kdo se v uplynulých letech do této činnosti zapojili, kdo věnovali svůj čas dětem. Také já jsem vděčný za to, že mohu každoročně alespoň dvě až tři noci spát ve stanu anebo jen tak pod širákem na táboře našich ministrantů – skautů. Ocenit chci také iniciativu mladých z Branek a Polic, kteří každoročně organizují tzv. farní prázdniny. I tento týdenní pobyt pro děti z farnosti Branky si zaslouží uznání.

Kromě toho jsem ale vždy myslel i na děti, které se těchto táborů neúčastní. Tyto děti chodí třeba do náboženství a v neděli do kostela, nepatří však k těm, kdo by se k našim ministrantům, skautům a skautkám připojili během školního roku. O to více jsem byl překvapen, když jsem se dověděl, že se některé z těchto dětí zúčastnily podobného tábora s jinou farností. Proto jsem si řekl, že by už bylo na čase něco podniknout i u nás. Jak na zavanou za mnou přišel Jiří Hovorka, který úspěšně vede skautský oddíl Kulíšci, a nabídl místo i vedení tábora pro jeden turnus

v překrásném prostředí na břehu Orlické přehrady. Nyní tedy hledáme 40 dětí. Vše je pro ně připraveno. Věřím, že tábor bude pro děti velkým zážitkem. Všechny potřebné informace jsou uvedeny pod tímto článkem. Prosím, pozorně si je přečtěte. Děti mohou, pokud je ještě místo, nabídnout účast svým kamarádům, kteří sice do kostela nechodí, ale na takový tábor by rády jely. Rodiče, kteří by chtěli děti přihlásit, ať si vyzvednou přihlášky na faře.

o. Pavel

Informace k táboru Myší louka 2008

Tábor se uskuteční v termínu od 12. do 19. července 2008, a to v katastru obce Kožlí (okres Písek). Táboru se budou moci zúčastnit děti z našich farností ve věku 7–14 let. Samotné tábořiště Myší louka se zčásti nachází na louce, která je krytá ze tří stran lesem (z východu je výhled na řeku) a zčásti v lese na břehu Orlické nádrže. K tábořišti patří i hájovna vzdálená asi 10 minut chůze od tábořiště. Tábořiště je ještě součástí zámeckého anglického parku, jež přiléhá k zámku Orlík. Z toho vyplývají i určitá omezení. Přístup na tábořiště je po lesních cestách v parku a úvozovou cestou. Dále je zde omezení vjezdu motorových vozidel.

Okolí tábořiště

V blízkosti tábořiště se nachází zámek Orlík a Zvíkov, Žďárský most, přehrada Orlík, město Písek (nádherné historické památky), město Příbram (poutní místo Svatá hora, Hornické muzeum, Památník vojna). V okolí tábořiště se nachází les, louka na hry.

Vybava tábořiště

Spaní v podsadových stanech, po dvojicích, možnosti výstavby indiánského tee pee, k dispozici vojenský hangár, nářadí, nádoby, dvě dřevěné pramice a dvě kanoe. V táboře se nachází menší polní kuchyň, jako hlavní kuchyň slouží výše zmiňovaná hájovna. Hygiena – suché WC – latríny, hájovna vybavena lokálním vytápěním, elektřinou a plynem.

Tábor bude plánován maximálně pro 40 dětí, těmto by se mělo věnovat 8 vedoucích, dvě kuchařky a jeden zdravotník. Hlavní vedoucí budou zkušení lidé, kteří se ve svém volnu věnují dětem v organizaci skaut–junák a již působili na několika táborech. Všichni budou pracovat bez nároku na honorář. Tábor bude plánován pro chlapce i děvčata.

Cena tábora je předběžně stanovena na 1 300 Kč. V ceně bude zahrnuta doprava na tábořiště a zpět do Valašského Meziříčí, jídlo 5x denně (snídaně, svačina, oběd, přesnídávka, večeře). Každý den bude zajištěno alespoň jedno teplé jídlo. Dále v ceně budou vstupy a jízdné na výletech po okolí a nájemné tábořiště. V ceně jsou zahrnuty náklady spojené se zásobováním tábora. Děti by měly mít zřízeno základní pojištění pro případ úrazu.

V případě že zbudou nějaké finance, tyto budou věnovány na dobročinné účely.

Modlitba dříve narozeného

Pane, cítím, že stárnu. Tuším, že už brzy budu patřit mezi staré. Ty to víš také. Chraň mne přede vším, co dělá staré lidi tak neoblíbenými. Chraň mne upovídanosti. Dej, ať si nemyslím, že se musím při každé příležitosti ke všemu vyjádřit. Dej, ať uznám, že také někdy nemusím mít pravdu. Osvobod mne od pošetilé touhy chtít každému dávat jeho záležitosti do pořádku. Chraň mne toho, abych se druhým vnucoval se všemi podrobnostmi svých všedních dnů. Dej mi trpělivost, když si mi druzí stěžují na své trápení, ale naopak zapečet mé rty, když mám chuť se šířit o svých vlastních rostoucích bolestech a chorobách. A když o tom přece mluvím, dej, ať to činím tak, aby tím nebyla zastírána Tvá dobrota. Dej, ať jsem ochotný ku pomoci, ale ne uspěchaný. Starostlivý, ale ne panovačný. A konečně nedopusť, abych zůstal sám. Potřebuji několik přátel, milý Pane, dobrých přátel. Ale to víš Ty také! Amen.

Charita informuje

Charitativní sbírka na rekonstrukci Azylového domu pro matky s dětmi ve Valašském Meziříčí

Ve Valašském Meziříčí a okolních katolických i evangelických farnostech se ve čtvrtém dubnovém týdnu opět budete moci setkat s jedním z projektů Charity ve Valašském Meziříčí - se sbírkou „Perníčky pro Azylový dům“. Od úterý 22. až do neděle 27. dubna tak můžete potkat spoustu dobrovolníků z řad žáků potravinářského oboru ISS–COP ve Valašském Meziříčí se zapečetěnými kasičkami, kteří Vás osloví s prosbou o příspěvní finanční částky. Sbírkou se uskuteční popáté a perníčky opět upekli a pečlivě do pěkných sáčků zabalili ochotní žáci ISS–COP Valašské Meziříčí ve svém volném čase pod vedením paní učitelky Dagmar Zetkové. Finanční částkou na suroviny k upečení perníčků přispěla obchodní ředitelka Českomoravské stavební spořitelny, a. s. paní Ing. Marie Hlavicová z Valašského Meziříčí. „Sbírkou pořádáme letošním rokem již popáté. Výtěžek ze sbírky použijeme na další etapu rekonstrukce Azylového domu pro matky s dětmi, konkrétně na novou fasádu pro tento dům,“ doplnila ředitelka Charity ve Valašském Meziříčí Mgr. Zdislava Odstrčilová. Charita Valašské Meziříčí všem dárcům předem velmi děkuje.

Hledáme nové spolupracovníky

Klub „Můžeš!“ – aktivizační služby pro lidi s duševním onemocněním

Hledáme lidi, kteří se dlouhodoběji zajímají o problematiku duševně nemocných a chtěli by pomoci spoluvytvářet nově centrum služeb pro duševně nemocné, případně ty kteří by se chtěli stát součástí stávajícího týmu klubu „Můžeš!“. Pracovní tým chceme doplnit o pracovníky a dobrovolníky – ergoterapeuta, artete-

rapeuta, psychologa, lektory výtvarných prací, lidových řemesel ap. Jednalo by se o zkrácené úvazky, DPČ, DPP individuálně dle domluvy a možností. Prací v organizaci, která se snaží pomáhat lidem v nouzi bez předsudků zpět do společnosti, přinášíme naději. Možnost dalšího vzdělávání, otevřenost a týmová spolupráce. Platové ohodnocení odpovídající odbornosti a odpovědnosti dle skupin prací.

V případě zájmu zašlete nabídku včetně strukturovaného životopisu s fotografií na adresu:

Charita Valašské Meziříčí

Kpt. Zavadila 1345

757 01 Valašské Meziříčí

nebo na e-mail: eu.valmez@caritas.cz

Bližší informace vám také poskytne Elena Staňová na tel. čísle 571 619 980.

Zemřel P. Joseph Bill

Několikrát jsem nabízel možnost účasti na exerciciích v ČM Fatimě Koclířov vedených P. Josephem Billem z Indie. Toho si však necelý měsíc po dovršení 80 let života 14. března 2008 (letos na vigílii slavnosti sv. Josefa) povolal k sobě Nejvyšší. Pohřeb se uskutečnil v den svátku sv. Josefa 19. března v Ugandě, kde dával ten týden exercicie pro řeholnice, a po převozu týž den byl pohřben v rodné Indii. Měli jsme někteří tu milost, že poslední 3 roky k nám přijížděl dávat duchovní cvičení formou lidových misí jako mnoha jiným po celém světě.

Otec Joseph, rodným jménem Kuruppampambil, byl všeobecně známý pod jménem Bill. V letošním roce by 12. října, na vigílii výročí posledního zjevení Panny Marie ve Fatimě, oslavil 50 let svého kněžství. Od loňského října po celém světě byla každý den při této příležitosti sloužena mše svatá za jeho misií a za něj. I u nás ve farnosti se slavily dvě mše svaté na tyto úmysly. Pocházel z Indie ze státu Kerala, kde je na indické poměry dost křesťanů (19%). Podle tradice tuto oblast evangelizoval sv. apoštol Tomáš kolem roku 52 a jeho horlivost v působení Ducha svatého postupně získávala velké množství lidí pro přijetí křtu. Ve 13. století navštívil tuto oblast i slavný benátský mořeplavec Marco Polo. V 15. století se zde zastavili portugalské mořeplavci v čele s Vasco da Gama a byli překvapeni, že zde našli kvetoucí křesťanská společenství. V zemi byly asi 2 mil. křesťanů a měli asi 1 500 kostelů. Proto i dnes má katolická církev v Kerale silného misijního ducha. Na 70 katolíků připadá 1 kněžské či řeholní povolání. Nikde jinde ve světě není tak vysoký počet povolání.

P. Bill byl už 18 let knězem vincentinské kongregace, když do jeho života mimořádným způsobem vstoupil sám Ježíš. V té době pracoval jako ekonom své kongregace a zastával ještě několik jiných úřadů. Ale Pán s ním měl jiné plány, a tak dopustil dva silné infarkty. Po jejich překonání jej

lékař varoval, že třetí je nablízku a mohl by být smrtelný. Takže měl zákaz pracovat, kázat, namáhat se a chodit třeba i jen do schodů. V té době se začala rozvíjet katolická charismatická obnova, a i přes určité pochybnosti a tápání bylo možno zakusit hmatatelně zázračné působení Ducha Božího. Na jedno takové setkání či konferenci, byl pozván i otec Bill. V poslední den se konaly modlitby za uzdravení. Přítomní biskupové a kněží kladli ruce na hlavy nemocných a všichni ostatní se modlili. Protože nemocní byli požádáni, aby si klekli, přidal se i otec Bill. Když zjistil, že jeden z biskupů přišel k němu s otázkou: „Otče Josefe, za co se mám modlit?“, odpověděl: „Vaše excelence, měl jsem dva srdeční infarkty. Pokud se uzdravím, rád bych ještě Ježíši sloužil.“ Ale zároveň mu zněla v uších slova kardiologa: „Otče, přestál jste dvě srdeční příhody a třetí může být smrtelná. Tak si dávejte pozor.“ Biskup položil ruce na hlavu otce Billa a začal se modlit. A tehdy otec Bill sice cítil dotyk jeho rukou, ale zažil něco mimořádného – už neviděl biskupa, ale samotného Ježíše Krista. Když na to otec Bill vzpomínal, říkával: „Byl to pro mě opravdový šok. Ano, Ježíš se mě dotkl. Viděl jsem stejného Ježíše, který přišel na tento svět před dvěma tisíci lety. Cítil jsem jeho dotyk a moje srdce dostalo novou sílu. Ježíš mě dokonale uzdravil.“ Od té chvíle svůj život úplně zasvětil svému Spasiteli a začal kázat Boží zvěst po všech kontinentech a zprostředkoval uzdravující dotyk Boží miliónům lidí až do toho letošního 14. března, kdy, jak věříme, se znovu se svým Pánem setkal a určitě slyšel z jeho úst: „Služebníku dobrý a věrný, pojď se radovat se svým Pánem.“

Protože jsem byl třikrát při jeho duchovních cvičeních ve službě doprovázen modlitbou a zpěvem, a tedy v jeho bezprostřední blízkosti, vždy jsem byl v úžasu nad působením Ducha svatého v něm a potom také v těch, kteří mu naslouchali. Nebylo jednoduché být pozorným při jeho dlouhých přednáškách během dne a to vše ještě završit večer v 19.30 hodin mší svatou, která někdy trvala téměř dvě hodiny s hodinovým kázáním. Vždy jsem si kladl otázku při pohledu na otce Billa a také na lidi hladové po Božím slově a svědectví i v tu pozdní večerní hodinu, jak je to možné? Vždyť sám sebe znám, jak nejsem často při mši svaté schopen vnímat a naslouchat. A nenacházel jsem jinou odpověď než tu, že to vše měl v režii jedině Duch Boží. Osobně bych přál tento zázrak pozornosti každému kazateli, každému katechetovi, každému přednášejícímu ať už ve škole, či někde jinde, každému rodiči atd. Ale je to možné jedině v síle Božího Ducha.

A tak už z úst otce Billa zde na zemi neuslyšíme jeho tak často kladenou otázku: „Jste šťastní?“ Ale věřím, že nás stejně v Božím království s touto otázkou přivítá, a já bych rád tehdy s upřímností a vděčností řekl: „Ano, otče Josefe, jsem šťastný, že jste mi, stejně jako mnoha dalším pomohl na cestě k tomuto věčnému štěstí.“

Děkuji Ti, Pane Ježíši. Chválím Tě, Pane Ježíši.

Václav Chládek

Jak ten čas letí / Přítomný okamžik

„Lidé ve skutečnosti žijí plně jen několik měsíců ze svého života. A v osmdesáti letech pak shledávají jen těchto několik okamžiků svého života na dlani. Proč nežijí svůj život? Stále myslí, že život je tu jen pro zítřek, že je třeba připravit „svou budoucnost“. Proč chceš čekat na zítřek, abys žil? Jednoho dne už pro tebe zítřek nebude a tys vlastně nikdy nežil...“

Držíš se minulosti. Ale ta už byla, a dnes už nad ní nemáš moc.

Láká tě budoucnost, protože si ji můžeš ve své fantazii formovat podle své chuti. Ale ona ještě neexistuje a je zbytečné se jí zabývat.

Přítomnost je tak krátká, že jí nepřikládáš význam. Ale jen ona je ve tvé moci, a tvůj život se skládá – kousek za kousem – jen z přítomných okamžiků.

Chceš-li v životě uspět, vrať minulost do rukou Božích, přenech mu i budoucnost a žij s Ním v plnosti každý přítomný okamžik, jeden za druhým.

Přítomný okamžik je lehký, nedrtí svou vahou. Není příliš široký, není v něm místo pro neklid.

Rychle prchá, neunavuje, má lidské rozměry, můžeš ho zmocit, usměrnit a vést.“

Michael Quoist: Mezi člověkem a Bohem

R o z h o v o r

Když se hlouběji zamyslíme nad tím, co všechno obsahuje a zahrnuje život naší farnosti, budeme možná překvapeni, jak je mnohočetný a rozmanitý. Vedle hlavních oblastí činnosti církve (a tedy i naší farnosti) jako je liturgie – zvěstování Božího slova, udělování svátostí a charity – uplatňování bliženské lásky, sem nepochybně kromě dalších aktivit patří výchova mladé generace – tedy předávání těch hodnot, kterých si ve svém životě nejvíce ceníme, našim dětem.

Na to, jakým způsobem je v naší farnosti vedena a organizována výchova ministrantů, skautů a skautek, jsem se zeptal pana Mgr. Víta Žilinského.

Víte, jak ses k této práci dostal a jak dlouho ji děláš?

K práci s ministranty jsem se dostal pozvolným a nenápadným způsobem – když jsem zorganizoval prázdninové stanování v r. 1980, bylo mi tehdy patnáct let. Už tento „tábor“ byl v duchu skautských táborů, kdy jsme čerpali z díla Jaroslava Foglara. Také jsme v té době zavedli pravidelné ministrantské schůzky.

Prosím alespoň stručně: Jak máš po stránce organizační rozdělené kluky – ministranty a skauty? Co je hlavní náplní ministrantských a skautských schůzek?

V současné době máme s ministranty pravidelnou schůzku jednou týdně, a to v úterý. Mladší kluci začínají v 17 hodin, starší o hodinu později. Schůzky s mladšími (1.–8. tř.) mají spíše pracovní charakter – rozdělujeme služby u oltáře, chlapci se učí poznávat liturgické předměty a lépe porozumět mši svaté, znát kostel a umět se v něm pohybovat. Část schůzky věnujeme četbě a hrám. Se staršími hochy máme hlavně duchovní program.

Většina našich ministrantů patří do sedmého skautského oddílu – jsou rozděleni do čtyř družin a schází se také jednou týdně. Na schůzkách se učí skautským zásadám a dovednostem a také si něco zahrají nebo zasportují.

Jak se ti daří vychovávat dnešní mladou generaci ke křesťanským a životním hodnotám?

Vychovávat je myslím příliš silné slovo, ale snažím se při výchově dětí a mládeže spolupracovat s rodiči. Předávání životních a duchovních hodnot je v dnešní době opravdu těžké, ale ne nemožné. Tyto hodnoty se dají předávat jen v ovzduší naprosté důvěry a přátelství. Je nutně potřeba osobností, na kterých mladí lidé vidí tyto životní a duchovní hodnoty v praxi. Hlavně pro pubescenty, kteří se snaží odpoutávat od rodičů, což je přirozený vývoj, je potřeba spřátelit se s někým, koho si váží a od koho si „nechají říct“. Mladý člověk jednoznačně potřebuje pomoc, a proto vidím v této práci velký smysl.

Jak se ti spolupracuje s kněžími, kostelníkem, rodiči a dalšími lidmi, kteří se podílejí při organizování akcí pro mládež (víkendové pobyty, letní tábory atd.)?

Spolupráce v naší farnosti je velice dobrá. Spočívá hlavně ve vytváření podmínek pro práci s mládeží a respektování kompetencí. Také rodiče ministrantů jsou kdykoli ochotni pomoci při různých akcích.

Jak jsi spokojen s technickým zázemím pro pořádání schůzek a dalších akcí?

Technické zázemí pro naše kluky je opravdu nadstandardní, hlavně po otevření nové klubovny. Máme tam čisto, teplo a útulně. Do klubovny jsme pořídili nový pingpongový stůl a elektronické šipky. Máme také vlastní vybavení pro letní tábory a sportovní akce.

Co je pro tebe největší pomocí v této tak náročné činnosti, jako je výchova mladé generace?

Nejprve to byly vzory – hlavně v kněžích, kteří mě v dospívání vedli. Dále pak je pro mne důležité dobré rodinné zázemí a podpora manželky. Chtěl bych také zmínit důvěru a pomoc rodičů. A v neposlední řadě i dobrá literatura z oblasti pedagogiky a psychologie.

připravil Jiří Dřímál

Setkání mládeže ActIv8 na Velehradě

Milí věřící,

Od 18. do 20. července 2008 proběhne česko–slovenské setkání mládeže ActIv8 (*čti aktiv eit – pozn. redakce*) na Velehradě současně se Světovými dny mládeže v Sydney, kterých se zúčastní papež Benedikt XVI. Očekáváme účast přibližně 10 000 mladých lidí z České i Slovenské republiky. Cílem je umožnit všem důstojnou oslavu Světových dnů. Chtěl bych na Velehrad pozvat všechny mladé věřící, aby prožili novou zkušenost s Duchem svatým.

Chci také oslovit každého z Vás bez rozdílu věku s prosbou zapojit se do společné aktivity Mozaika 2008 – jde o veřejnou sbírku, pomocí které chceme částečně financovat setkání na Velehradě, abychom umožnili účast skutečně všem mladým věřícím. Sběrka je realizována prodejem kartiček ve farnostech. Kartičky jsou součástí mozaiky, která symbolizuje jednotu nás všech v církvi. Jednotlivé kartičky pak znázorňují dary Ducha svatého, neboť mottem setkání je biblický verš: „Dostanete sílu Ducha svatého a budete mi svědky“ (Sk 1, 8).

Zakoupením kartičky v ceně 50 Kč podpoříte setkání, ale prosíme vás také o modlitbu za mládež. Síla modlitby celého společenství se nedá spočítat ani vyčíslit. Modlitbu za setkání mládeže najdete na letáčích, které jsou k dispozici. Zvláště prosím mladé lidi, aby se sami aktivně do propagace a distribuce kartiček Mozaiky 2008 zapojili. Nechtějte všechno po svém panu faráři. On vám jistě do ochotných rukou rád předá kartičky a všechny informace. Děkuji i jménem mladých za vaši podporu a ještě cennější modlitbu.

*P. Vít Zatloukal,
ředitel Sekce pro mládež ČBK*

Mariánské informace

- V termínu plánovaných exercicií zesnulého P. Billa v ČM Fatimě Koclířov se podařilo zajistit náhradu. Měl by přijet další z charizmatických indických kněží P. James Manjackal, světoznámý indický misionář, který vyniká vědou, hlubokou zbožností a výraznou hrdostí na identitu křesťana, katolíka, kněze. To vše se snaží předávat ostatním. Duchovní cvičení jsou plánována ve dnech 27.–31. srpna 2008 ČM Fatima Koclířov, se zaměřením na vnitřní uzdravení. Je nutné se předem přihlásit. Zájemcům mohou poskytnout přihlášky.
- Ve čtvrtek 8. května 2008 je plánována pouť Fatimského apoštolátu na Turzovku. Na společnou cestu autobusem přijímám přihlášky.
- V úterý 13. května 2008 v den památky Panny Marie Fatimské je plánováno další oblastní setkání Fatimského apoštolátu v našem kostele, dá-li Bůh, tentokrát za účasti o. arcibiskupa Jana Graubnera. Začátek tradičně

v 15.00 hodin. Mše svatá v 18.00 hodin. Informace ve vchodu do kostela. Všichni jsou zváni.

- Přijímám rovněž přihlášky na pouť FA do Medžugorje ve dnech 14.–20. září 2008. Kdo má zájem, ať se mi urychleně přihlásí

Václav Chládek

Malé ohlédnutí

V době od 14. ledna do 7. února probíhaly v naší farnosti katecheze pro dospělé a mládež. Tyto katecheze byly zakončeny Liturgií předávání písmo, kterou sloužil otec biskup Hrdlička. Po této poslední katechezi následovala závěrečná konvivenční v příjemném prostředí Svatého Hostýna. Po této konvivenci se rozhodlo pokračovat v novém neokatechunemátním společenství 29 bratrů a sester. Přejeme jim, aby jejich rozhodnutí obnovit svůj vztah k Bohu a prohloubit jejich víru v Boha provázel Duch svatý i celé církevní společenství naší farnosti.

Za ekip katechistů Hynek

Křest přijali

Lešná

Štěpánka Máslová

Valašské Meziříčí

Jeroným Štefka

Miriam Hovorková

Ester Hlavicová

Luboš Pavelka

Lukáš Jan Múčka

Renata Gabriela Múčková

Andrea Martina Múčková

Vojtěch Černý

Antonín Folvarčný

Marie Anna Kořístková

Marek Zavadil

Lucie Vránová

Helena Angelika Hlavicová

Prokop Tománek

Daniela Vránová

Svátost manželství přijali

Lešná

Martin Juríček Žaneta Stratilová

Loučka 10 Lešná – Vysoká 28

Na konec své pozemské cesty došli

Branky

Alžběta Džobáková *5. 5. 1925 +29. 3. 2008, Branky 21

Jindřich Mikala *7. 7. 1930 +1. 4. 2008, Branky 187

Valašské Meziříčí

Marie Baranová *31. 5. 1924 +17. 3. 2008, Kraiczo 1039

Bedřiška Fortelková *28. 8. 1921 +22. 3. 2008, Čapkova 687

Jiří Vajgl *8. 3. 1943 +31. 3. 2008, Zášovská 210

Štefanie Kubějová *15. 3. 1910 +3. 4. 2008, Juřinka 15

Josef Novosad *22. 4. 1948 +4. 4. 2008, DD Podlesí

Jaromír Havránek *24. 12. 1934 +2. 4. 2008, Podlesí 286

Život farností číslo 4, ročník XV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Štefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz nebo osobně odevzdejte na faře. Sazba a grafická úprava: Abidesign.

Toto číslo vychází 20. dubna 2008.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>